

свѣтѣмъ Ікѡна Богородична, що ѿ написалъ євангелістъ Івѣка, и ѿ носіли, и сѣ молили БѡгѸ, да престѣне тѡмъ мѡрзъ: и катѡ хѡдилъ владѣика та съ Ікѡна та, и сѣ молилъ на свѣтѣмъ Богородица, да и змѡли Христѣ, да престѣне тѡмъ гнѣвзъ: и видѣли сѣчки те, кой то хѡдили съ съ свѣтѣмъ Ікѡна, вѣгѣла болестъ тѣ, и сѣ свѣтлѣло предъ свѣтѣмъ Ікѡна катѡ ѡблакъ ѡ голѣмъ вѣтрѣ, и ставѣло подъ небѡ то чѣсто и свѣтло, кѡлко и сѡхѡдили по сѣчкиатъ градъ, и сѣ помѡлили БѡгѸ: тогѣва видѣлъ свѣтѣмъ Григоріѣмъ єдинъмъ ѿнгелъ стоѣлъ на єднѣмъ кѡла, и сѣ крисѣлъ сѣбѣла та крѣвава, и сѣ ѿ тѡрилъ въ нѡжниці та. разѡмѣлъ свѣтѣмъ Грѣгоріѣмъ, защѡ съ молитѣ та Богородична престѣнала болестъ тѣ, коѣ то была лѣтѡстъ Бѡжїѣ, и ѡ тогѣва до днѣсь не сѣ вѣка тѣмъ кѡла ѡдрїѣнова, ѡми ѡрхістратїга Мїхѣйла; на товѣмъ мѣсто направили цѣрква въ пѣмѣть, да сѣ знѣе товѣ чѡдо, и вѣславѣ БѡгѸ и Богородицѣ.

Ч Ѹ Д О 46.

Зарадї єдинъмъ, що писѣвалъ Ікѡны, зѡграфъ (и ѿ живописецъ).

Имѣло єдинъмъ, що писѣвалъ Ікѡны, и мѣ то мѡ Іѡаннъ, и мнѡго благоговѣнїе имѣлъ на пресвѣтѣмъ Богородица, и ѡ сѣчки те по хѡвавшѡ писѣвалъ, и полѡжилъ мнѡгѸ трѣдъ съ велика радѡстъ, тѣ испїсалъ єднѣмъ Ікѡна Богомѣтере, и ѿ мнѡго оѡкрасїлъ, коѣ то вѣдѣ по хѡвава ѡ дрѡгитѣ Ікѡны. Пѡслѣ написалъ и діавѡла гнѣсенъ и стрѣшенъ, но по прѣвина го написалъ: защѡ испѣрво вѣлъ найхѡваво создѣнїе бѡжїе, ѡ когѣ ѡ пѣдналъ, станѣлъ погнѣсенъ и пострѣшенъ ѡ сѣчки те гнѣсотѣ, що сѣ на тѡмъ свѣтѣ. Тогѣва діавѡло фанѣлъ на завѣсть (гарѣсъ) дѡбраго зѡграфѣ, и мнѡго браждѡвашѣ на нѣго, и тѣрсеше да найде вѣреме, да го